

Biz Doktor - Hvordan startede det?

Mit navn er Peter, jeg har i mange år haft min egen selvstændige virksomhed. Faktisk lavede jeg allerede "forretning" da jeg var ganske ung (ca. 8 år).

Det startede vel med at min søde mor gav mig 5 kr. for at slå græsplænen. En opgave min far tidligere på morgenen allerede havde pålagt mig. Da jeg er doven af natur... fik min jævnaldrende genbo Allan opgaven og jeg betalte ham 2 kr. for hans 90 min. svedetur på græsset.

Sådan har jeg siden lavet "deals" og startede tidligt efter mine to uddannelser indenfor servicefaget, min selvstændige forretning hjemmefra.

Men inden... Da jeg var ca. 7 år gammel opdagede min bedste vens mor at jeg haltede på mit venstre ben, hun gjorde min mor opmærksom på dette. Men efter 13 gange røntgen, stod lægerne uden svar, mens jeg haltede videre... alle, på nær mig kunne se, der var noget galt, men de kunne intet finde! (for det de ledte efter var der ikke)...

En dag blev det røntgenlægen for meget at se mig komme på Hillerød sygehus (hvor de altid kaldte mig ved mit forkerte navn, jeg husker tydeligt hvordan min tillid til "de hvide kitler" svandt ind til ingenting, de kunne ikke engang stave mit navn rigtigt!) Men lægen foreslå at jeg denne 14. gang skulle stå op, i stedet for at ligge som altid på briksen.

Jeg skulle skræve med benene... Nu kom det frem, det der manglede... jeg manglede den venstre hofteskål. Jeg blev sammen med min mor kaldt ind på lægens kontor, hvor han sagde at jeg skulle vælge mellem at komme i gips fra top til tå, eller sidde i en rullestol... Først troede jeg ikke på ham, efter han ikke engang kunne finde en manglende hofteskål, stave til mit navn og kaldte mig for Larsen, når jeg hedder Lassen. Men ret fik han... Jeg valgte kørestolen da jeg syntes det var sjovere, der var nemlig en serie i TV om en sej detektiv i kørestol der hed "Ironside"... Det der med at lege mumie, var ikke lige sjovt så lang tid som han fortalte det ville tage at blive rask!

Det jeg fejlede var "[Calvé-Perthes sygdom](#)", en mangelsygdom ved fødsel, ofte set på Grønland da mange kvinder føder ofte og ikke når, at genopbygge deres resurser (ernæringsmæssigt). Så i stedet for at gøre babyens skelet skrøbeligt, stopper kroppen for tilføje af resurser til hofteskålen... et lille mirakel og temmelig smart.

For senere med god ernæring, ro og hvile, gendannes denne tilførsel sig selv og hofteskålen bygges som ved et ægte mirakel. Jeg har endnu ikke mødt en læge eller fysioterapeut, der kan forklarer mig hvordan dette fænomen opstår, eller hvordan kroppen selv kan finde ud af dette, derfor kalder jeg det for et mirakel!

Jeg fandt en artikel på nettet om [Hornbæk Kurbad](#) hvor jeg tilbragte over 12 måneder af min barndom - artiklens forfatter var indlagt i 1950, men jeg var patient der i midten af 1970'erne, så det med strøm igennem musklerne, har jeg gudskelov ikke oplevet! Men mine kære "rødder", kammerater fra Stue 32, 2. sal på børneafdelingen mindes jeg tydeligt! Ilanguak fra Grønland, Morten Petersen og Henrik Pedersen. Uha vi var en samling stærke, frække rødder med krudt i rumpen! 😊

Det værste fra den tid var Fru Klinke, hun gav os karbad hver onsdag morgen. Badet var ikke slemt, men hendes hårdføre måde at behandle os på, hun tog så hårdt fat at det var som at få tæsk fra morgenstunden. Efter badet rev hun sit syvtommer søm frem og jog det ind mellem neglen og fingeren.... Vi skreg af smerte og græd vildt.... men vi skulle da have rene negle... det blev de også, alle 10 finger... måske med indbygget neglelak... i flot blodrød kulør! Fru Klinke var nu meget sød, trods hendes strikse metoder og væremåde. Men mine fingre krøller sig sammen af smerte, når jeg tænker på hende.

Før Hornbæk, låg jeg 12 måneder på Hillerød hospital for at vente på en plads. Jeg var endda hjemme i en periode, med kørestolen. Lynges bedste Bustrafik og dens ejer Erik. Erik og hans kone Else blev min redning og nye venner. Erik bar mig op i bussen, ud og op til kørestolen i skolen. Hentede mig efter skole på samme måde. Tog mig med hjem til sin kone og deres hunde, hvor jeg så blev passet til mine forældre kom hjem fra arbejde. Så kørte Erik mig hjem og slæbte mig ind til mine forældre. Jeg skylder den mand en kæmpe tak!

Begge mine forældre var selvstændige, så æblet faldt heller ikke denne gang, så langt fra træet. Min søster har også fået det ind med modernælken. Siden 1995 har jeg og mit firma arbejdet på min disciplin, indkomst og forretnings evne!

Som selvstændig får man nogle knubs, der er ofte grus i maskineriet og samfundet er ikke altid "med os"... Ikke fordi de er mod os... men det hele spiller bare ikke sammen ... så der skal flettes, lånes og ens koncept skal kunne holde vand, selv i stiv kuling og ned ad bakke!

Mange giver op første gang der kommer lidt modgang, men jeg er af en anden opfattelse.. Jeg lærte af min gamle far, det må jeg godt kalde ham for han var fra 1920 og var 45 år gammel da jeg blev født, at det der ikke slår dig ihjel, gør dig stærkere. Og når jeg nu har bygget den muskel... er der jo endnu større chance for at jeg kan bedre og bedre.. Så jeg har bare presset på og fulgt tingene til døren (eller klemt dem i den).

Den lange og til tider seje tur har gjort mig ukuelig, stærk og selvsikker, jeg har udviklet en bevidst karakter, der får tingene skubbet fremad. Jeg tøver ikke og er hurtig både i handling og i beslutningsfasen. Kun min forberedelse er grundig og til tider lang.

Da jeg selv har oplevet modgang og stadig er aktiv i min egen virksomhed [læs. overlevet] de hårde og trænge tider. Har jeg en erfaring der er guld værd. Jeg er ikke en almindelig konsulent - Jeg er mere en sparringspartner, en ven der har din selvstændighed og din virksomhed for øje. Mit mål er altid at gøre dig uafhængig af alle leverandører, regler og systemer. Så når vores samarbejde stopper, kan du selv drive en fornuftig forretning på dine præmisser!